GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese: Marti'a, Joui'a si Sambat'a.

Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Tieri esterne pe siése luni 14 fr. pe anu 28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
a postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 99. Mercuri 2|14 Septembre 1881.

☞ Dela 1 Septembre st. v. „Gazet'a Transilvaniei" apare Mercurea, Vinerea si Duminec'a.

„Lig'a de civilisatiune nationala-maghiara".

Brasiovu, 1/13 Septembre.

Sunt unii ómeni, cari n'au nici unu sensu pentru cunóscerea adeveratei loru positiuni, ci traindu in illusiuni voiescu cá tóte d'impregiurulu loru sè se indrepte dupa mintea loru sucita. Intre acesti ómeni scurtu vedietori si fantastici sunt a se numerá si propagatorii ideei de maghiarisare.

Nisuintiele de maghiarisare isi au istoriculu loru, destulu de bine cunoscutu. Nu ne vomu ocupá dér' de acestu istoricu, ci voimu se aducemu aminte cititoriloru nostri, cà la inceputu ideea de maghiarisare se basá pe formul'a inventata de primulu si celu mai mare apostolu alu ei, Szechenyi. Acest'a cerea cá se li se dé iobagiloru nemaghiari libertatea individuala si in schimbu pentru acést'a sè se pretinda dela ei cu binele cá sè adopte limb'a maghiara si sè se faca Unguri.

Nedumeritii luptatori pentru maghiarisare de adi nu mai au de a face cu iobagi, ci totu numai cu nemaghiari, cari se bucura deja de bunatatile libertatii individuale. Prin urmare n'au ce le mai dá in schimbu pentru nationalitatea loru genetica. Libertatea nationala nu le-o potu oferi, fiindu cà in casulu acest'a maghiarisarea n'ar' mai avé nici unu sensu. Unu altu favoru remarcabilu materialu earasi nu le potu dá Romaniloru, Slaviloru si Germaniloru in schimbu pentru parasirea limbei loru nationale si adoptarea celei maghiare. Asia dér' eroii de adi ai maghiarisarei au trebuitu se 'si iea unu refugiu la unu ce idealu, nevediutu si necunoscutu pêna acuma, ei ne promitu in schimbu „Cultur'a maghiara."

Nu trebue se mai spunemu, cà acésta cultura este adi inca unu frumosu idealu spre ajungerea caruia se straduesce gintea maghiara, prin urmare cá idealu nu póte formá unu obiectu de compensatiune candu e vorb'a de „alu meu si alu teu." Acést'a o semtu fórte bine campionii maghiarismului si de aceea studiéza in totu chipulu de a inventá o noua formula de maghiarisare, In asta privintia se distingu teoreticii dela „Pesti Napló". Ei paru a fi inventatu deja nou'a formula; se-o esaminamu cevasi mai de aprópe.

Intr'unu articulu aparutu in numit'a fóie la 8 Septembre, unulu din falsii apostoli moderni ai maghiariloru se provóca la enuntiatiunile unui mai mare, dér' pentr'aceea si mai falsu apostolu, spre a 'si càstigá unu fundamentu pentru o noua formula de contopire a rasseloru intr'una mare si tare, care, naturalminte, póte fi numai cea maghiara.

Dupa acesti demni urmasi ai lui Arpad, elementele nemaghiare din Ardealu si Ungari'a nu sunt decâtu numai nesce remasitie romanisate, slavisate si germanisate ale órdeloru asiatice, cari au cutropitu aceste tieri inainte cu o miia de ani. „Pretutindeni" dice „Pesti Napló" — pe unde traiescu Slovaci, Ruteni, Romani, Serbi intalnimu trist'a aparitiune, cà prin tînuturi intregi, unde a locuitu inca inainte de o suta de ani o poporatiune néusia maghiara, valurile marei popóreloru straine au ingropatu pe Maghiaru si l'au desbracatu de nationalitatea s'a... in Satmaru, in Selagiu, in multe tînuturi ale Transilvaniei inaintéza inca si adi neincetatu valachisarea si acolo, unde inainte cu 50 de ani se aflau inca sate curate maghiare aflamu adi inspaimantatórele resultate ale acestei desnationalisari !"

Dupa acésta curiósa introductiune scriitoriulu articlului esclama: „In adeveru si poporulu maghiaru are frati de „eliberatu" si de „recuceritu" cá Italianii, Germanii si Slavii, dér' pe candu acesti'a cauta pe fratii loru in afara, poporulu maghiaru 'i póte aflá aci acasa, „pe teritoriulu propriei sale patrie, sub propri'a s'a egemonia!..."

Ati mai auditu óre vr'odata o absurditate mai mare, decâtu acésta ? Déca noi Romanii ardeleni si ungureni suntemu numai nesce descendenti „valachisati" ai lui Arpád, apoi unde sunt Valachii, cari ne-au desbracatu de nationalitatea ungurésca ? Ori cà acesti'a de bucuria, cà ne-au pututu „valachisá" s'au metamorfosatu in Unguri ?

Si eata cum credu iscusitii irredentisti maghiaro-valachi dela „Pesti Naplo", cà ne voru impreuna earasi cu „natiunea mama": „Partea cea maghiara a societatii patriotice trebue se iè in man'a s'a tare recàstigarea elementeloru nemaghiare pentru cultur'a maghiara". Acést'a „marétia revindicatiune istorica", credu a-o poté sevêrsi patriotii dela fói'a maghiara prin infiintiarea „unei lige de civilisatiune nationale-maghiare", din care se iésa sute si mii de reuniuni, cari se aiba de scopu „latirea maghiarismului".

Amu disu, cà „cultur'a maghiara", pe care calerescu redactorii dela „Pesti Naplo", este unu idealu, de a caruia realisare compatriotii nostri sunt inca departe. Déca acést'a cultura ar' fi realitate n'ar' mai fi necessitate de a mai formá o liga pentru latirea ei intre nemaghiari. Din aceste considerante trebue se credemu, cà sub cuventulu cultura se ascunde tendinti'a de a maghiarisá cu forti'a prin pressiunea guvernului si a administratiunei de-o parte, ear' de alta prin aceea a societatii maghiare.

Nu vedu d-nii dela „Pesti Naplo", cá este curata nebunia de a asteptá dela o asemenea procedere unu resultatu favorabilu pentru rass'a maghiara ? Parintele maghiarismului socotea celu puçinu, acumu 50 de ani, cu factori reali, candu voiea se maghiariseze pe iobagii nostri, urmasii lui impintenati inse voiescu se faca „cuceriri" si „revindicatiuni" morale cu-o idea nepriceputa numita „cultura maghiara", pe care popórele nemaghiare si-o potu imaginá numai in form'a unui pumnu, care le apasa intr'unu feliu! Szechényi, se mai traiésca, i-ar' tramite pe toti in — balamucu.

Cronic'a evenimenteloru politice.

Imperatii Wilhelm si Alesandru III s'au intalnitu in 9 Sept. pe la 2 óre pe bordulu yachtului „Hohenzollern" la postulu dela Neufahrwasser in apropiere de Danzig. Imperatulu Wilhelm, printiulu imperialu germanu si principele de Bismarck au sositu la 1 óra; s'au dusu numai decâtu la bordulu yachtului imperialu „Hohenzollern"; imperatulu s'a urcatu, cu amiralulu Stosch, pe puntea comandantului yachtului, care a inaintatu pe apa pêna la yachtul „Derjava" alu imperatului Alexandru. Tunurile escadrei cuirasate au salutatu cele doue yachturi, cari s'au pusu bordu la bordu, pe la 2 óre. Tiarulu a venitu apoi pe yachtulu „Hohenzollern" unde cei doui imperati s'au salutatu in modulu celu mai cordialu. Ei au remasu câtva timpu imbraçisiati si s'au sarutatu de mai multe ori, profundu emotionati amendoi. Tiarulu si printiulu ereditaru alu Germaniei s'au salutatu intr'unu modu ear' cordialu, apoi imperatulu Alexandru, intorcêndu-se càtra printiulu de Bismarck, a conversatu multu timpu cu elu MM. LL. s'au pusu in urma la masa cà se dejuneze.

La 6 óre sér'a cei doi imperati, urmati in a dou'a trasura de printiulu ereditaru alu Germaniei si de marele duce Wladimir, au intratu in orasiulu Danzig; ei au fost primiti cu entusiasmu in mijloculu uraleloru multimii, a sunetului clopoteloru si a salveloru de tunuri. Dupa prandiulu, din nou aranjatu in palatulu Arthurhof Tiarulu s'a dusu la Neufahrwasser, unde s'a imbarcatu; in acelasiu timpu imperatulu Wilhelm a plecatu la Berlin.

Ce urmari va avé intrevederea ? Negresitu cà cele mai bune, este respunsulu naturalu alu tuturoru foiloru germane. Bucuri'a intre Germani este cu atàtu mai mare cu càtu ei credu cà prin acésta intrevedere s'a asiguratu pacea inca pe vre-càtiva ani si dorintiele Germaniloru culminéza in sustinerea pacii.

Impregiurarea cà Bismarck a caletoritu impreuna cu ambasadorulu russu Saburov dela Danzig la Varzin se esplica asié, cà ar' fi avutu de scopu ficsarea resultateloru dobendite la intrevedere.

Va se dica nu este gluma cu impacarea intre dlu de Bismarck si curi'a papale. „Nordd. allg. Ztg." ne spune cà se va reinfiintiá ambasad'a germana la curia, care dela 1874 a lipsitu, de alta parte se anuntia cà si Curi'a ar' fi decisa a tramite unu nuntiu papalu la Berlinu.

Interesanta este o depesia circulara, ce s'a adresatu dela cabinetulu din Petersburg càtra toti representantii russesci in strainatate si care are de scopu a esplicá motivele intalnirei imperatiloru in Danzig. Acést'a depesia suna dupa „N. fr. Presse" asié:

„Veti fi auditu despre intalnirea imperatiloru in Danzig, unde inaltulu nostru domnu a visitatu pe imperatulu Germaniei. Legaturile inrudirei de aprópe si amiciti'a traditionala ajungu, spre a esplicá motivele intrevederei si a aretá caracterulu ei. Cu tóte astea credu, cà trebue se Ve informezu din parte'mi, cà primirea caldurósa si cordiala, ce-a avut'o acolo inaltulu nostru Domnu, a corespunsu pe deplinu semtieminteloru, cari insufletiescu pe Majestatea S'a si a datu dovada despre trainici'a relatiuniloru in modu atàtu de fericitu restabilite ale ambeloru tieri in interessulu loru reciprocu si in interessulu pacii generale".

Judecandu dupa acést'a depesia-circulara, vechi'a amicitia traditiunala d'intre Prussi'a si Russi'a ar' fi earasi pe deplinu restabilita. Dér' imperatii isi propunu si Dumnedieu dispune!

Dumineca 30 Augustu st. v. s'au implinitu patru ani dela luarea Grivitiei de càtra bravii venatori si dorobanti romani. „Resb. W." saluta acést'a momorabila di prin urmatórele siruri:

„Dî de mandria si de doliu nationalu, te salutamu! — Romani din tóte unghiurile lumei, serbati-o! Astadi se implinescu patru ani, de càndu prin tóte partile pamentului resuná scirea despre asaltulu sangerosu, dér' victoriosu alu bravei nóstre ostiri. „S'au batutu cá nisce lei tineri ostasii romani," — dicea reposatulu Imperatu Alesandru II intr'o telegrama càtra august'a s'a soçia, càndu 'i-a anuntiatu prim'a victoria a asediului de la Plevn'a; si admiratiunea generala cuprinse cu puterea fulgerului intrég'a Europa, facêndu chiaru pe adversarii nostri se retracteze neincrederea ce esprimasera pên'atunci in privinti'a armatei nóstre".

„Dî de mandria nationala este cea de adi, fiindu-cà in acést'a di de romanii au doveditu prin despretiulu loru pentru mórte, cà nu s'a stinsu in ei stramosiésca vitejia, pe langa generositatea loru cunoscuta, versandu-'si sangele, sacrificàndu-si viati'a si averea, pentru a liberá unu poporu crestinu de sub stapanirea turcésca."

„Dî de doliu este, pentru cà multu sange a cursu in acea di, multi viteji au peritu si multi au remasu invalidi, pentru tót'a viati'a loru. Acést'a di a asediului de la Plevna ne amintesce si ne va aminti totdeauna pe toti acei eroi cari zacu pe campiile Bulgariei, in urm'a lupteloru dela 27, 28 si 30 Augustu, 6 Septembre si 7 Octobre 1877."

Noulu metropolitu alu Vienei a publicatu prim'a s'a pastorala, care este redigeata intr'unu spiritu fórte conciliatoriu. Metropolitulu face in multe locuri amintire onoratória despre cultur'a, sciinti'a si progressulu timpului. Caracteristicu este, cà archiereulu declara Vien'a, de capitala a unui statu, in care tóte nationali-

tatile traiescu in pace unele cu altele. Chrestinismulu ilu presenta cá pe religiunea iubirei tuturoru ómeniloru fara deosebire. Despre Pap'a pastoral'a face numai odata amintire dicêndu, cà problem'a principala a vietii sale este restabilirea pacii bisericesci in Europ'a.

In orasiulu Padova, unde se concentrara trupele italiane pentru manevre, regele Umberto a distinsu in modu deosebitu pe oficerii germani si austriaci cu ocasiunea unei representatiuni de gala in teatru. De aci raportorii indata au combinatu, cà Itali'a voiesce sè se alieze cu Austri'a si Germani'a. Unu barbatu de statu italianu, care ar' fi confirmatu, la intrebarea, cà óre nu schimba ceva in intentiunile Italiei faptulu intrevederei dela Danzig, se fi adausu, cà dupa parerea, ce predomnesce la curtea italiana, intrevederea ar' fi fost ocasiunata numai de nesce motive curatu personale ale celoru duoi imperati si cà o alianta intre Russi'a, Austri'a si Germani'a ar' fi cu totulu impossibila. Asupra caletoriei regelui in Austri'a inca nu este hotaritu nimicu definitivu.

Rescóla militara in Egiptu! eata noutatea importanta, ce sosi dela Cairo, mai deodata cu telegramele, cari anuntiara imbraçiosiarea monarchiloru nordici si triumfulu politicei de pace. La nordu seninu, la sudu ceriu nuorosu. Revolutiunea din Cairo póte se aiba inca urmari fórte grave pentru pacea européna. Faptulu s'a petrecutu astfeliu: Aprópe patru mii de soldati au impresuratu palatulu Khedivului dela Abdin indreptandu asupra-i gurile a 30 de tunuri si au cerutu destituirea tuturoru ministriloru si convocarea notabililoru. Sermanulu vice-rege Tevfik-pasi'a n'a avutu in càtrau si a trebuitu se le faca tóte pe voie. Se crede cà o interventiune militara va fi de lipsa spre a restabili ordinea in Egiptu si aci incepu a se nasce dificultatile. Turci'a e prea slaba, Angli'a, Franci'a si Itali'a privescu cu invidia un'a la alta, fiacare avendu planulu de a castigá càtu mai multa influintia in Egiptu. Multa intieleptiune si moderatiune le-ar' trebui dér' acestoru puteri interessate cá sè se intieléga in pace asupra unei ocupatiuni a Egiptului.

Presiedintele Stateloru nord-americane Garfield este dela atentatu incóce in continuu periculu de vieatia si numai ingrijirei estraordinare a mediciloru are a'si multiumi pêna acuma vieati'a. Dela Washington se anuntia cu data 9 Sept. cà presiedintele se afla mai bine. Frigurile l'au mai lasatu, pulsulu e mai bunu, apetitulu mai forte. „Se va vindecá? Nu se va vindecá? Va trai elu, ori va muri? acesta este inca marele „Tobe or not tobe", pe care si 'lu punu Americanii relativu la presiedintele Garfield" — dice unu corespondentu alu „Republicei francese". „Starea sanitara a presiedintelui, desi e mai satisfacêtória slabitiunea inse este estrema. Pessimistii dicu, cà bolnavulu va têrgai inca 8—10 septemani pêna ce mórtea va veni se-i curme durerile. Optimistii, de alta parte, recunoscu, cà fortiele bolnavului nu-i voru poté reveni decàtu fórte incetu si gradatu. Pêna atunci presiedinte in faptu nu se afla si unele cestiuni constitutiunale remanu fara solutiune."

O asemenea cestiune este aceea privitória la atentatorulu Hartmann, care a fugitu dela Canada in Staturile-Unite, din causa, cà aci nu esista tractatu de estraditiune cu Russi'a. Déca Hartmann ar' fi arestatu prin vr'unu ordinu alu departamentului de esterne, ar' fi imediatu pusu in libertate in virtutea unui „Writ de habeas corpus", liberatu de càtra unulu din judecatorii Stateloru-Unite. Poteava óre presiedintele se faca ceva in privinti'a estradarei? Cestiunea e controversata. Aci libertatea individuala e incungiurata cu garantii, cá si in Angli'a, asié, cà ar' fi dificilu, cá presiedintele se 'si permita arestarea lui Hartmann. S'au emisu argumentele pentru a dá in acésta materia o autoritate mai mare presiedintelui, inse elu nu e in stare de a luá vr'o decisiune si vice-presiedintele nu esercéza functiunile presidentiale. Asié dér' Hartmann se póte preamblá linistitu prin Statele-Unite, càci nu afla unu singuru omu cu dreptulu de a'lu arestá.

Dela ecspositiune.

II.

Sibiiu 26 Augustu v. 1881.

Acést'a scrisóre este destinata lucruriloru ecspuse de dómnele si domnisiórele nóstre.

Am accentuatu in rêndurile de eri destoinici'a Romancei, am aretatu talentulu ei, de inventiune, am amintitu càtu de lesne se deprinde ea cu cele mai noue si mai grele forme. Nu este lucru de màna, pe care se nu-lu póta face, se nu-lu póta perfectioná femei'a nóstra. Dati-i invetiatóre si ea va intrece in gustu si in finetia pe ori si ce lucratóre straina! . . dovada sutele de obiecte espuse de acele fiice ale natiunei nóstre, care au avutu ocasiune a studiá unde-va numerósele feliuri de lucruri de màna femeesci.

Se luàmu pe rêndu deosebitele specialitati si se ne oprimu la fiacare càte unu momentu, duóe.

Eata cele mai estetice dér' totodata cele mai migalóse broderii intrebuintiate la cele mai deosebite obiecte; la perini de sofa, la imbracaminti de canapele si scaune, la cuiere, la port-batiste, la unghere, la tragêtóre de cisme, la papuci de casa, la port-sugari, la corfe de bilete, la deosebite cutii etc. etc.! Amintimu din intemplare dintre perini pe a Elisei Muresianu (facuta din bucati negre si albe, pe bucatile albe admirabile frescuri, representandu unulu unu dorobantiu, altulu o tierancutia, alu treilea unu tieranu etc.), a Elenei Popasu (campu de matase négra impodobitu cu flore minunata) si a Eugeniei Persienaru (càmpu negru si arabescuri) — tustrele din Brasiovu, mai departe pe a Caliopei Boiu din Sibiiu (catifea négra in mijlocu cu unu buchetu de flori) si pe a Iosefinei Cretioiu din Bucuresci (càmpu de catifea négra in mijlocu o coróna de solzi de pesce); dintre imbracamintile de canapele si de scaune pe cele lucrate de famili'a Macelariu din Sibiiu, suntu espuse duóe scaune si o canapea imbracate in pànza sura cu flori de catifea rosia, cusute cu firu de auru), de An'a Mog'a (unu fauteuil cu imbracaminte de catifea rosia, impodobitu pe mijlocu cu flori si dungi de firu) si de d-sióra Mari'a Bolog'a (unu scaunelu de catifea rosia inchisa, impodobitu cu flori albe „Edelweiss"); dintre celelalte lucruri: parechi'a de lambregins a Mariei Rosc'a din Sibiiu, etagierele Elenei Pavelu din Bistriti'a, stelagiulu de note alu Elenei Popescu din Sibiiu si siatul'a pentru batiste a Policsenei Popu din Brasiovu.

Eata o multime de vestminte femeesci, o multime de batiste, pànzaturi, servete . . . care de care mai maestritu brodate, care de care mai noue in privinti'a ideei, care de care mai practice! Aici 'mi permitu a pomeni façi'a de mésa pentru prestolu bisericescu lucratu in Naseudu (arabescuri giuru impregiuru si la mijlocu Cristosu in mormentu), façi'a de patu a Vilmei Moldovanu si broderiile cu albu ale Mariei Hormanu din Sibiiu, fetiele de perini ale Mariei Pope'a din Brasiovu, jacuetele brodate de Mari'a Harsianu din Sibiiu, in sfêrsitu bogatulu vestmentu de nópte lucratu cu firu si cu matasa rosia de Ros'a Borlodanu din Aradu.

Pe aceeasi trépta cu broderiile stau impletiturile, tiesaturile si cusaturile. Nu voiu aduce alte esemple, decàtu càrp'a impletita de Mari'a Stanescu si dantelele Octaviei Stanescu din Brasiovu, batist'a Elisei Isacu din Clusiu, precum si diecile de covóre ce impodobescu edificiulu ecspositiei.

Dér' nu se marginescu numai aici lucrurile esite din manile dómneloru si domnisióreloru nóstre. N'a remasu nimicu ceea-ce se au cerce si ele . . . si tóte incercarile au fostu incoronate cu succesu. Eata diferite lucruri de iasca, de peru, de margele, de miediu de pàne, de fructe uscate, de céra, imprimari de flori pe cuthióre si mesutie etc. etc.! Deosebitu efectu au facutu florile de pane ale Ecaterinei Puscariu din Brasiovu si cele de céra ale Mariei Barboloviciu din Simleu si ale Ecaterinei Popoviciu din Brasiovu. Afara de acestea suntu espuse mai multe desenuri si picturi frumóse lucrate totu de dómne si de domnisióre.

In ori si ce casu unele dintre cele mai màndre podóbe ale espositiei suntu obiectele lucrate in deosebitele scoli de fetitie si in specialu cele lucrate in „Asilulu Elen'a Dómn'a" din Bucuresci; despre aceste obiecte inse voiu vorbi candu voiu ajunge la cele ce se tinu de scóla. b.

III.

Sibiiu 27 Augustu v. 1881.

Ocupatiunile barbatesci nu suntu representate prin acelasi numeru de obiecte cá cele femeesci, déra cu tóte aceste mai din tóte specialitatile se afla càte ceva. Cu placere constatezu din capulu locului, cà multe din lucrurile, despre cari e vorb'a, intrunescu calitatile cele mai frumóse.

Agronomi'a, principal'a indeletnicire a poporului nostru, este representata numai prin càte-va feliuri de bucate si prin càte-va curiositati. Motivulu este lesne de intielesu. Cei mai multi din cultivatórii nostri de pamentu voru fi ganditu: bucate a tramisu ori si cine, la ce se mai incurcu si eu loculu? — séu: bucate póte vedé ori si care pe tóte potecile, cine 'si-o perde vremea cu ele tocmai in espotitia? Cestiunea inse este cu totulul totu altfeliu, si noi din parte-ne asigurâmu pe agronomii de tóte categoriile, cà amu fi privitu cu celu mai mare interesu la rodurile osteneliloru loru si-i rugàmu, cá de procsim'a ocasiune sè se folosésca mai bine.

Si economi'a de vite putea fi aretata lumei mai cum se cade. Cu brànz'a si làn'a espusa e prea puçinu, si afara de acést'a, ocasiunea de Vineri 2 Septembre n., càndu a fostu espositia speciala de vite, s'a folositu slabu de totu. Cai s'au espusu numai vre-o diece; mai frumosu a fostu unu armasariu de trei ani alu d-lui Colbasi din Cutu. Vite cornute au fostu vre-o siése-dieci, déra mai totu din impregiurimea Sibiiului si mai totu elvetiane; din soiulu ardelenescu am vediutu numai vre-o càte-va*). Porci s'au tramisu de pe la Selagiu, Agnit'a si Siur'a-mare. Au mai fostu càti-va bivoli, càte-va oi si patru pauni. De premiatu, s'au premiatu: cu medalia de argintu d-lu George Popu din Basesci pentru porcii sei de ras'a mongolica; cu medali'a de bronzu d-lu Alesandru Lebu din Cacov'a pentru o bivolitia si d-lu G. Vancea din Blasiu pentru unu mànzu de doi ani. Pe lànga acestea s'au impartitu si 14 premii in bani.

Din gradinaria este unu cosiu cu legume, o masa cu póme frumóse si o mica grupa de flori espuse de I. Oprisiu din Sibiiu. Seraca de totu este ingrijirea vermiloru de matasa (vrednicu de pomenitu este invetiatorulu din Ocn'a Iónu Flesieru, care a espusu matasa finu resucita). Din apicultura totu e ce e. Se afla faguri frumosi, miere limpede si céra curata. Mai bine este representatu vinaritulu. Esponentii principali suntu: domeniulu metropolitanu din Blasiu, I. Desénu si M. V. Stanescu din Aradu, Iónu Macelariu din Sangatinu, Alecsandru Négoe din Micasasa, Grigoriu Mezei din Cricâu, Alecsandru Tordosianu din Alb'a-Juli'a si Adalbertu Mihailoviciu din Siri'a.

Din montanistica suntu mai multe feliuri de metale si petrefacte, ape minerale etc. . Frumósa idea a avutu Nicolae Cotisielu din Fenesiu, candu s'a apucatu se lucre din lemnu unu modelu de stémpu, in care se macina petrile, ce cuprindu metalu.

Meseriile ocupa o parte insemnata a espositiei. Ti se imple anim'a de bucuria, candu vedi atàtea lucruri minunate si candu cetesci sub tóte nume de mesteri romani, despre cari nici nu visai. N'a remasu nici unu feliu de mestesiugu, care se nu fia imbratisiatu de ai nostri. Multu au contribuitu in acést'a privintia societatile pentru propagarea meseriiloru in sinulu poporului nostru. Cele mai multe si cele mai de frunte obiecte suntu lucrate de sodali esiti din mijloculu acestoru societati, de care ne vomu interesá, credu, de aici inainte cu multu mai multu decàtu pêna acumu.

Se privimu fiecare mestesiugu in specialu.

Mesari'a se póte laudá in ori si ce locu cu nisce lucruri cá dulapurile lucrate de Vasile Popoviciu din Brasiovu si Constantin Jucu din Lugosiu, si cá mesele lui Stefanu Oltênu din Turd'a, Vasile Mog'a din Apoldulu superioru si Iónu Israilu din Resinari.

Papucari'a si cismaria nu se lasa mai pe josu. Prin o deosebita elegantia se distingu incaltiamintele lucrate de Vasile Petrutiu pentru regin'a si regele Romaniei si pentru metropolitulu Mironu Romanulu. Curelaria este mai puçina, déra ce e, e bine lucratu. E forte frumosu sierpariulu lui Dumitru alu Tomii din Téc'a si alu lui Ión Petrisioru din Brasiovu. Cojocari'a a ajunsu la o perfectiune deosebita. Peptarele si cojócele espuse se intrecu unulu pe altulu prin maestri'a, cu care suntu impodobite cu flori de matasa, de firu si de piele. Suntu caracteristice nuantiele deosebiteloru tienuturi in ceea-ce privesce infrumsetiarea. Elegante de totu suntu si tapetele de blana espuse. Pelaria a facutu unu progresu vrednicu de tóta atentiunea. Amintimu pe Zinovie Nicodinescu din Fagarasiu, carui'a

*) Bine a fostu, ca s'a aretatu introducerea frumósei rase din Alpi atàtu de renumite prin laptósele sale vaci (cá ale d-loru G. Silvestru, G. Mohanu si G. Bobesiu din Sibiiu), déra nu ar' fi fostu reu sè ni se fi aretatu mai multe esemplare din némulu de vite, cari inlesnescu munc'a cea grea a tieranului nostru. Pricin'a este de esplicatu si aici. Puçini din economii nostri de vite, mai cu séma din cei mai de departe, ar' fi fostu in stare se supórte cheltuielile transportului.

i-a succesu se introduca in atelierulu seu formele cele mai fine si imitatiunile cele mai fericite. Croitori'a este representata prin mai multe vestminte mirenesci si preotiesci, care de care mai bine taiate si mai elegantu cusute. Citezu cu numele pe Iónu Fagarasianu din Sibiiu, pe Petru Mihaloviciu din Aradu, pe Ión Bidu din Brasiovu, pe Iónu Cocoru din Clusiu, pe Ión Vestemianu si Florianu Crucitia din Sibiiu. Cá tapiseria este de insemnatu canapéu'a lui Nicolau Marcu din Sibiiu. Palarii au tramisu Gheorghe si Dumitru Moldovanu din Fagarasiu (mai gróse) si Napoleonu Popescu din Buzeu (mai fine). Funari'a este representata numai prin càti-va numeri. Din lemnaria suntu espuse ciubere, butóie, plosci, putinele, linguri, sarare, fluiere, róte, furci, greble, sîndile etc. etc. Este vrednicu de insemnatu fineti'a, cu care suntu taiate scandurile „primei societati actionare pentru esploațarea productelоru forestiere dela Naseundu.“ Ferari'a este representata peste tóta asteptarea. E espusa o masîna de venturatu tare imbunatatita; suntu espuse: masini de sapatu si seminatu, feliurite pluguri, feliurite cumpene, o soba practica de totu, o usia frumósa de feru, tîtini si brósce de usi, lacate, lantiuri, topóre, cóse, clesce etc. etc. Primulu rangu in acestu ramu ilu are de buna séma fabricantulu din Oradea-mare, Dumitru Gitye. Din carutiele espuse insemnezu pe a lui Ión Popu din Turd'a (pe arcuri si elegantu lucrata) si a lui Maniu Lungu din Resinari. Dintre impletiturile de paie, de nuiele si de strujele se deosibescu scaunele lui Gheorghe Miclea din Calugari, cosiurile lui Ión Dubescénu din Odvosiu si ale lui Atanasiu Ardelénu din Ocolinu, precum si minunatele lucruri impodobite cu strujele ale invetiatoriului Ión Banciu din Talmacelu. Nu trebuiescu trecute cu vederea frumósele palarii de paie impletite de invetiatorés'a Susan'a Albani si de Mari'a Petrisioru din Vaidarece. In ceea-ce privesce olari'a se distingu elegantele discuri ale lui Toni Petranu din Clusiu, lucrurile scólei granitiaresci din Baru-mare si ale lui Iacobu Sereganu din Bistriti'a. Mare hazu au figurile de pamentu espuse. Dintr'ale luminiloru si sapunului sunt lucruri de totu frumóse. Aducemu cá esemplu facliile si vêrtelnitiele lui Nicolae Gatovu din Turchesiu, ale lui Ión Pope'a din Satu-lungu si ale lui Nicolae Drocu din Resinari. Confetaria a espusu Constantinu Popu din Brasiovu. Lucruri deosebite au tramisu: Gheorghe Fejeru din Reghinu, duóe pusci bine lucrate, éra Ión Vulcu din Ariliu unu cimbalu.

Cum dicu, nu a remasu mai nici unu feliu de mestesiugu neimbraçisiatu de Romani. Se sprijinimu cu totii tener'a nóstra industria, càci numai astfeliu va puté trài si prosperá ea in mijloculu concurentiei ce-o impresóra! b.

O sentintia a tribunalului de onóre militariu.

In foile din Pest'a scrie unu coresp. alu diarului „N. fr. Presse“ — s'a discutatu o afacere, care l'a inceputu ni s'a parutu necredibila, asié cà-o consideram cá unu medilocu de agitatiune a Kossuthianiloru in contra armatei comune. Faptulu inse, cà din partea competenta nu a urmatu de atunci nici-o desmintire si afacerea se discuta in foi seriόse, lasamu se urmeze, dupa descrierea foiloru ungare, discursulu afacerei, care a provocatu o sentintia a tribunalului de onóre militariu:

Intr'unu birtu din Bud'a, la o mésa, la care se aflau oficeri si burgesi s'a fost nascutu in 2 Iuniu a. c. o viua disputa, asupra processului de pressa alu diarului „Fuggetlenség“ in afacerea locotenentului Rüstow. La acést'a disputa a luatu parte cu deosebire capitanulu de geniu Wilh. Lendl cav. de Murgthal si sublocot. dela geniu Stefan Göczel, nascutu din Zips. Lendl a ocaritu fói'a „Függetlenség“, natiunea maghiara, juriulu si dupa aceea a urmatu intre Lendl si Göczel urmatoriulu dialogu: Lendl dîce: „Majestatea Sa va cassá intru buna diminétia aceste curti cu jurati.“ — „Acést'a nu-o póte face in modu unilateralu, dise Göczel, pentru cà „juriulu este o parte din constitutiune“. — „O, elu póte suspendá intrég'a constitutiune!“ — „Acést'a e earasi impossibilu, pentru cà ilu léga juramentulu“. — „Juramente politice se potu calcá Dealtmintrea“, dise mai departe capitanulu Lendl, càtra Göczel, „si D-t'a vei impuscá asupra Unguriloru, déca ti voru dá ordinu“. — „Acést'a inse nu se va intemplá, nu 'mi voru dá ordinu“. — „Si déca totusi 'ti voru ordoná? adause capitanulu in tonu poruncitoriu. — „Atunci o se 'mi mai ieau sém'a“. Dupa acestu respunsu alu sub-locotenentului Göczel vorbele capitanului devenira totu mai provocatórie. In fine 'i puse intrebarea directa, déca ar' comanda focu contra Unguriloru, la ceea ce Göczel respunse c'unu „Nu!“ categoricu. Disput'a devení totu mai infocata si Göczel declarà in fine, cà déca se póte calcà unu juramentu politicu, atunci si elu póte càlca juramentulu seu, la ceea ce 'i replicà Lendl: „Déca vei face acést'a, nu esti unu omu de omenia; desbracàti tunic'a si intra cá colaboratoru la „Függetlenség“. Göczel sari in susu si respunse ingalbinindu de mania: „Asié ceva nu ingaduiu. Ne vomu mai intalni in acést'a afacere“.

Despre acestu incidentu a facutu Lendl indata aratare si Göczel indata a fost trasu in cercetare de càtra tribunalulu de resbelu; acést'a cercetare inse a fost sistata din causa, cà lipsea faptulu de incriminare si afacerea a fost predata consiliului de onóre alu dividiunei 31. Consiliulu de onóre a adusu dupa terminarea instructiunei urmatóri'a sentintia:

„Tribunalulu de onóre militariu alu dividiei c. r. de infanteria 32, care este insarcinatu cu afacerile oficeriloru si substitutiloru de oficeri adunati in Pest'a, a decisu unanimu cà Stefanu Göczel, c. r. sublocotenentu in regimentulu archiducele Leopold Nr. 2, contra caruia pentru vorbele sale ofensatóre de juramentu (Eidvergessen) s'a facutu cercetare de càtra tribunalulu de onóre, este culpabilu de a fi intrebuintiatu cuvintele ofensatórie de juramentu, descrise in actulu de acusatiune si de aceea 'si perde rangulu.

Pest'a 6 Septembre 1881.

Wilhelm Stephanek m. p. locotenentu; Iosifu Kucsek m. p. sub-locot.; A. Ranecker v. Lilienheim m. p. Majoru; St. Br. Brillek m. p. capitanu; Ioanu Stuchlik m. p. Locot-colonelu presiedinte“.

Din caus'a cuvinteloru ofensatórie a tramisu Göczel in 7 l. c. pe secundantii sei, deputatii br. Arpad Madnyanszky si Ludovicu Hentaller (ambii din stang'a estrem'a) spre a cere dela capitanulu Lendl satisfactiune. Dupa processulu-verbalu, ce l'au publicatu cei duoi Secundanti in foile pestane, capitanulu Lendl le-a declaratu, cà sustiene espressiunea vatamatória ce-a intrebuintiat'o façia cu domnulu Stefanu Görczel si nu dà satisfactiune, din causa, cà Stefanu Görczel, fiindu onórea lui pàtata, si-a perdutu rangulu de oficeru. In urm'a acestei declaratiuni a lui Lendl publica si Göczel in foile pestane o declaratiune, in care insulta pe Lendl, spre a'lu provocá la duelu.

Unu articulu din „Nuova Antologia“, intitulatu „Aliantiele Italiei,“ se atribue unui diplomatu insemnatu. Articululu dice:

Isolarea Italiei e o urmare a politicei interne celei rele. In timpulu congresului din Berlin desfiintiarea impositului pe mori a slabitu autoritatea Italiei in strainetate, pentru cà Itali'a insasi s'a lipsitu de mijlócele ce puteau contribui la o desvoltare puternica a armatei. Si mai prejudiciósa a fost agitatiunea „Irredenta,“ ce a fost prea multu timpu suferita; printiulu Bismark, care impingea pe Austri'a spre Bosni'a, a trebuitu se asigure pe aliat'a s'a in contra turburariloru italiane. Aceste lucruri, dice autorulu, au adusu o incordare, in càtu puçinu inainte de caderea lordului Beaconsfield parea inevitabilu unu resbelu intre Austri'a si Itali'a. Lordul Beaconsfield si printiulu Bismark au recunoscutu pe deplinu dreptulu Austriei de a declará resbelu Italiei. Caderea lui Beaconsfield si venirea lui Gladstone au impedecatu isbucnirea resboiului, pe candu Itali a se pregatea deja. Beaconsfield indemnase pe Austri'a se dè Italiei o lectiune aspra, fara inse a 'i permite sè micsioreze posesiunile Italiei. De si Gladstone a inlaturatu acestu resbelu, Càiroli ca ministru presiedinte a comisu imprudenti'a se créda, cà amiciti'a Angliei 'i esta de ajunsu si nu mai are trebuintia de alti amici. Cairoli s'a insielatu cu Gambetta, desi erá cu elu in cele mai amicale relatiuni personale. Angli'a 'lu parasi in Tunisia, pentru cà se intielese cu Françi'a in privinti'a acésta pe timpulu congresului din Berlin."

Vorbindu de positiunea dupa ocuparea Tunisiei, autorulu dice: „Relatiile Italiei cu Franci'a nu aveau tocmai unu timbru ostilu; opiniunea publica era mai aprinsa de catu cercurile oficiale, Cabinetulu italianu se sfiá, a rupe de totu raporturile cu Franci'a, càci nu se terminase operatiunea de imprumutu, ce nu se putea face fara capitaluri francese. De aceea cabinetulu cautá se impace lucrurile si se restabilésca relatiile de mai 'nainte cu Franci'a, cá nu prin acésta dusmania se fia silita a permite, ca Germani'a si Austri'a se 'i impuna conditiunile pentru aliantia. Inse intre locuitorii Italiei si ai Franciei domnesce o mare antipathi. Unu resbelu in contra Italiei ar' fi astadi in Franci'a asié de popularu, cá celu din 1870 contra Germaniei. Visulu de-o aliantia anglo-italiana a disparutu, in càtu guvernulu s'a vediutu impinsu spre Austri'a si Germani'a. Acésta idea de aliantia a fost imbracisiata de partidele monarchice, nu de radicali si de republicani. Intr'acestea presa din Berlin, Vien'a, Paris si Rom'a desbatea acésta aliantia. Inse foile austriace, germane si francese se baséza pe aceasi idea, cà pretiulu aliantiei este mai antaiu, cá Itali'a se renuntie cu totulu la asié numitele provincii ale Irredentei, Trient si Triest, cá Itali'a sè se póta crede fericita de a 'si vedé garantate granitiele actuale, cà trebue se lase mâna libera Austriei in Orient si dupa vointi'a lui Bismark, Franciei in Afric'a si in Marea Mediterana.“

Autorulu numesce aspre aceste conditii si crede, cà au fost numai sondari, dér' nu negociari oficiale. Itali'a se afla isolata si in mare strimtória; conditiile cele aspre probéza neincrederea ce esiste contra Italiei; autorulu amintesce, cum comitele Andrássy a sfatuit pe Italiani, la intêlnirea lui Victor Emanuel cu Franciscu Iosifu, sè se lase de scopurile Irredentei. Guvernulu se examineze bine, déca situatiunea Europei pune in perspectiva conflicte. In casulu acest'a Itali'a va trebui se platésca pentru gresielile comise si se primésca chiaru conditii grele. In casulu contraru ar' fi de doritu, cu privire la esiecurile (nesuccesele) din urma, cá se caute a indreptá gresielile. In interioru trebue sè se restabilésca autoritatea legei, sè se terminè sistemulu de aperare si organisarea armatei, pe scurtu, trebue sè se câstige respectulu strainatatei pentru Itali'a, cá Itali'a se nu patiésca cá celu slabu in aliantia cu cei tari. In fine autorulu declara, cà Itali'a póte privi linistita la politic'a Austriei in Orient. Irredenta, pentru cà e numai instrumentulu radicaliloru, nu trebue se impedece alianti'a cu Austri'a. In ori ce casu alianti'a Italiei cu Austro-Germani'a trebue facuta cu fruntea senina, fara injosire, cu demnitate si nu de frica. O aliantia nedémna e cá veninul medicalu, ce usiuréza momentanu, dér' lasa in urma'i germenele mortii.

Ecscesse jidovesci in Moldov'a.

Se vede, cà Evreiloru din Romani'a le merge prea bine sub legile liberale de adi, càci de unu timpu incóce au inceputu a escedá — „ii impunge ovesulu“, cum se dice in poporu. Se bage de séma inse ce facu, càci o potu patí mai reu inca decàtu Evreii din Russi'a.

„Buciumulu“ din Dorohoiu publica urmatórele siruri in capulu fóei:

„Evreulu Fisielu, vechilulu jidovului Davidu Bacalu, posesorulu mosiei Dumenii, carele a torturatu atati locuitori, neangajati, si nedatori, a batutu, schingiuitu, s uipatu in gura, si cu ajutorulu autoritatii a dusu cu lantiulu de gàtu se lucreze la campu pe betranulu locuitoru Gr. a Paraschivei, in versta de 75 ani, carele nu era angajat, nu era datoru, ci din contra avea a luá 20 léi de la posesore; jidovulu Fisielu, dicemu, in dispretiulu constatariloru facute de Prefectu si Procurore, continua si astadi a torturá pe locuitori, asié, cà pe locuitorulu Vasile alu Zamfirei, l'a batutu insusi jidovulu Fisielu, ear' pe Ioan Dubariu l'au batutu feciorii boeresçi Costache Iohan si Toader Galbanusie, martori fiindu Ilie alu Mariei si Vasile Gh. Ciolacu.“

„Astfelu nu numai cà nu s'au pedepsitu culpabilii pentru crimele comise, dér' sub protectiunea administratiunei, continua a desbraca tortur'a pe sateni.“

Diverse.

(Manevrele din Miscolcz) au fost distinse asemenea prin presenti'a Majestatii Sale, care a fost primitu in modu solemnelu de càtra poporatiune. Orásianii dela Miscolcz au arangiatu Sambața séra unu conductu de tortie grandiosu, cá omagiu adusu monarchului. Principele Rudolf a sositu in 11 dimin. in Miscolcz, in suit'a s'a se aflá si ministrulu de resbelu Bylandt. Maj. S'a a datu in 10 Sept. audientie. Intre cei d'antaiu primiti au fost ministru Tisza si Szapary.

(Baronulu Sennyey.) Dupacum anuntia „Pressb. Ztg.“ sanetatea baronului Sennyey este atàtu de sdruncinata, in càtu a impartasitu prin comitele Albert Apponyi comitetului alegêtoriloru sei, cà nu voiesce, cá cerculu anțaiu alu Posionului se remana nerepresentatu in sessiunea viitória si de aceea voiesce se si depuna mandatulu cu multiamire. Comitetulu a decisu a presenta declaratiunea acést'a unei adunari electorale pe langa propunerea, cá se róge pe br. Sennyey se nu 'si depuna mandatulu.

(Premiare la espositiunea de vite.) „Famili'a“ aduce unu raportu detaiatu despre premiile impartite la espositiunea de vite in Sibiiu, pe care 'lu lasamu se urmeze:

Premiile s'au impartitu astfelu: medali'a de argintu s'a conferitu dlui George Popu din Basesci pentru prasila de porci, rassa mongolica; medalie de bronzu s'a datu d-lui Alesandru Leb din Cacova pentru o bibolitia de 4 ani, si d-lui G. Vancea in Blasiu pentru unu manzu de 2 ani.

Premii in bani: Premiulu „Vas. Jurca“ de 4 galb. ui G. Silvestru din Sibiiu pentru o vaca de 4 ani; premiulu

„Iosif Gall“ din Budapest'a, de 4 galbeni, lui G. Mohau in Sibiiu, pentru unu tauranciu de 1 anu si 7 luni; premiulu „dominiului mitropolitanu din Blasiu“ de 3 galbeni lui G. Bobesiu din Sibiiu pentru o vaca de 8 ani; acelasi premiu, de 3 galbeni, lui Iacobu Rusu din Cristuru pentru o iépa de 7 ani; premiulu de acelasi, de 2 galb., lui Nic. Moldovanu din Sibiiu pentru o vaca de 10 ani; premiulu de acelasi, de 2 galbeni, lui Ilie Badila din Sibiiu, pentru 2 vitiei de 3 luni; premiulu „Vas. Jurca“ de 2 galbeni lui Nicolau Stanila din Siura-mare pentru o vaca de 6 ani; premiulu „Const. Stezaru“ lui Petru Jóndrea din Sibiiu pentru o vaca de 7 ani; premii de unu galbenu, lui Nic. Jóndrea in Sibiiu pentru o juninca de 2 ani, lui Petru Simtionu din Sibiiu pentru o juninea de 1 anu si 4 luni, lui G. Simtionu in Sibiiu pentru o juninca de 2 ani, lui I. Jóndrea din Sibiiu pentru o juninca de 1 anu; premii de càte 2 galbeni, lui I. N. Imbarusiu din Sibiiu pentru 3 porci grasi, lui Stefanu Oprisiu din Siur'a mare pentru o scrófa de 3 ani.

Premiile s'au impartitu cu solemnitate, de càtra presiedintele espositiunii, d-lu Parteniu Cosm'a.

(D i a r u n o u.) La 1/13 Septembre a. c. va aparé in Bucuresci unu nou diaru politicu-impartialu cu numele „C o m e t'a“. Abonamente se primescu in tóte dilele. Redactiunea si Administratiunea diarului se afla in Strad'a Stirbei-Voda Nr. 9 (casele Salcianu bacanulu. Pretiulu pe anu 20 lei, pe 6 luni 10 lei si pe 3 luni 5 lei. — Uràmu succesu acestei nóue intreprinderi diaristice.

(C o n c u r e n t i'a e v r e é s c a.) Citimu in „Curierulu Balasanu“: In Piatr'a e o societate comerciala, compusa din crestini, care 'si avea stabilita o sucursala la Filióra, ce indestulá cu pane, carne si celelalte necesare manastirile Agapi'a si Varaticulu, fiindu situata tocmai la jumatatea distantii intre aceste duóe monastiri. Acum inse, dupa informatiunile ce le primimu, sucursal'a societatii nu mai póte face nimicu, de órace peste cincidieci de familii evreesci vagabunde adunandu-se la Varaticu, prin diferite manopere si ghesiefturi au inlaturat'o, si astadi vedemu, cà evreii stabiliti la Varaticu si-au facutu scóla, deschidiendu si o piatia la pórt'a monastirei asié, incàtu amenintia a-o transforma intr'o adeverata havra si locu de ghesiefturi. Atragemu atentiunea celoru in dreptu asupra acestui scandalu, càci, dupa parerea nóstra, evreii n'au ce cauta pela monastiri.

(C o l o n i s a r e a P a l e s t i n e i.) Diarulu „Pres'a jidana“ scrie, cà d'ocamdata la vre-o 500 familii Evreesiti din Romani'a s'au declaratu, cà sunt gata a plecá la Palestin'a si a se asiedi'a acolo ca lucratori de pamentu, si déca cu incetulu s'ar' insciintia spre acestu scopu 10,000 de suflete ar' fi fórte multe. In anii d'antai nici nu se póte asteptá mai multu. Banii pentru acesti emigranti se voru procurá inse, numai déca lucrulu va veni in cursulu seu adeveratu. Jidanii germani, cari posedu hartii turcesti, cari si de altmintrelea n'au nici o valóre, bucurosu le voru da atàtu pe aceste càtu si pe cele angleze cá pretiu de cumperare pentru araturi in Palestin'a. Nesiguranti'a de acolo se póte inlaturá prin scutu strainu, póte prin celu anglesu. Reesindu cei d'antai emigranti, totu lucrulu ar' avé unu inceputu bunu si asié populati'a evreésca ar' puté creste in Palestin'a pêna la numerulu de vre-o 300 mii suflete. Inse nimeni se nu capete o subventiune mai lunga de trei ani. Si déca e, cá lucrulu se ajunga la o realitate, este de trebuintia, cá agitatiunei se i se dè o organisatiune atàtu cu graiulu càtu si in scrisu. „R. W.“

(Lini'a ferata Focsiani-Buzeu,) „Luptatorulu“ din Focsani scrie urmatórele: La 10 Septembre st. n. s'a decisu a se inaugurá acésta linia. Voru luá parte Regele, Regin'a si toti ministrii. Se va da unu mare banchetu. Dupa cum anuntiasem, inaugurarea era se aiba locu inca dela 1 Septembre st. n. inse Regele tînendu comptu de absentia d-lui Ión Bratianu a amànat'o pêna la 10 Septembre, càndu va fi presinte si d-sa, càci, dice Regele, densulu este initiatorulu si celu, care a staruitu mai multu pentru facerea liniei. Din partea Regelui acésta este unu actu de curtoasia. Afara de invitatii de mai susu voru luá parte d-nii senatori si deputati ai judeçiului Putna, d-nii ingineri, autoritatile civile, parte din clerulu localu, cum si representantii presei romane. Inaugurarea si banchetulu va avé locu la gar'a locala.

(2000 o c a l e a r a m a d i s p a r u t e.) Din Iasi se scrie „Postii“ din Galati, cà aram'a cu care era acoperita Catedral'a Mitropoliei a disparutu. Acést'a arama se ridica la cantitatea de 2000 si mai bine de ocale. Multi 'si dau diverse opiniuni asupra disparitiunei. Unii dicu, cà s'ar' fi topitu de calduri, altii cà ar' fi fost rósa de sioreci, ear' altii cà.... Dér', ce se mai spunemu? n'ar' putea óre guvernulu se lamurésca cam ce sè se fi facutu cu atàta cantitate de arama ce acum nu mai e?

(U n u p o r t r e t u i n f i o r a t o r u.) Dilele din urma d. Schweitzer, primulu fotografu din Strassburg, a patitu o frica mare fotografiindu o gingasia domnisióra. Sâmbat'a trecuta, candu fotografulu lucrá in atelierulu seu, audì deodata cà, cineva a intratu in salonulu de primire. Intrandu in salonu d. Schweitzer fù placutu surprinsu vediendu, cà visitatornlu este d-siór'a Miss-Mina, gingasi'a luptatóre cu lei, sub-numita „regin'a leiloru,“ care nu de multu timpu sosi in orasiu cu magnific'a s'a menageria. Miss-Mina declarà fotografului, cà are de gandu a se fotografa, déru cà nu este singura. — Atunci de ce n'ati venitu chiaru acum, domnisióra, cu persón'a, cu care aveti de cugeti a ve fotografa respunse domnisóra, ci duoi, sunt aici in sala. — Apoi bine de ce i'ati lasatu acolo. — Des- chideti usi'a ordona domnisiér'a Mina. Fotografulu deschise usi'a de intrare si Miss-Mina strigà tare: hola!.... duoi lei mari, scuturandu cómele, sarira in salonu si se culcara la piciórele stapânei séle. Bietulu fotografu incremeni de spaima. — Nu ve temeti, pregatiti totu si scóteti pos'a! dise ridiendu Miss-Mina. Fotografulu palidu abia putu se indeplinésca ordinulu si scóse o fotografia fórte frumósa. Publiculu strasburghian privesce in momentulu de façia cu mare placere acésta frumósa fotografia, care se afla espusa in vitrinele magasinului din piati'a Catedralei.

(S p i t a l u r i l e r u r a l e.) Pe la sfêrsitulu lunei viitórie Octobre se voru deschide in Romani'a cele patru spitaluri rurale, prevediute de legea votata in sessiunea trecuta, si anume: la mànastirea Horezu, din judeçiulu Valcea cu 40 paturi; la mànastirea Nifon, din judeçiulu Buzeu, cu 30 paturi; la mànastirea Floresci, din jud. Tutova, cu 40 paturi si la mànastirea Slatina, din jud. Sucéva, cu 30 paturi.

(C u m s e c o n s e r v a s t r u g u r i i.) Chinezii pastréza strugurii fórte multu timpu prin aceea, cà taie unu capacu dintr'o cucurbita, (bostanu, lubenitia) 'i scóte miediulu, asiédia strugurii frumosu intr'insulu si pune apoi capaculu la locu. Bostanulu inse trebue se fia din cei cu cója tare.

Naseudu, 7 Septembre 1881.

Onorata Redactiune! Subscrisii venimu in numele Comitetului arangiatóriu alu „Balului Academicu“, tienutu in 18 Augustu a. c. de càtra studentii academici naseudeni, — a reportá despre reusit'a acestui balu.

Venitulu intregu a fostu de 132 fl., din care suma s'au spesatu 110 fl., subtragandu-se spesele remane unu venitu curatu de 22 fl., care suma adaugàndu-se la Capitalulu din anii trecuti in suma de 233 fl. v. a., s'a depusu in cass'a de pastrare „Auror'a“ in Naseudu.

Dintre óspetii, cari au solvitu preste pretiulu intrarei avemu a insemná: M. O. D. P. Dr. Emiliu Filipanu 3 fl.; Ionu Ciocanu directoru gimn. 50 cr.; Gabrielu Manu advocatu 50 cr.; Dr. Nicolau Hanganutiu 50 cr.; Severu Orbanu 50 cr.; Simeonu Popescu prof. sem. 50 cr.; Besiliu Balanu preotu 1 fl.; Virgiliu Siotropa studentu gimn. 90 cr. v. a. si d-sior'a Matilda Popu 2 fl. v. a. — ér' marinimosii contribuitori M. O. Dd.: Dr. Constantinu Moisilu 2 fl. v, a.; Pantelimonu Domide capitanu c. r. pens. 2 fl.; Fridericu Müller farmacistu 2 fl.; Florianu Porcius v. capitanu pens. 1 fl. 50 cr.; Nicolau Tamasiu 1 fl.; Atanasiu Usieriu 1 fl. 50 cr.; Peters comis. catastrale 1 fl. 50 cr. v. a. cari P. T. D. primésca respectuósele nóstre multiamite, pentru binevoitoriulu sucursu ce l'au datu studentiloru academici. Totu cu asta ocasiune ne tienemu de datorintia a multiumí aceloru amabile d-sióre si familii Naseudene, cari ni-au spriginitu intru decorarea càtu mai eleganta a salei de dansu si in fine stimatului publicu, care a avutu bunatatea a ne onorá cu presenti'a D-loru.

Presiedentele: Victoru Mihailasiu, stud. med.

Secretariulu: Ionu Nitiu Macaveiu, teologu.

Editoru: Iacobu Muresianu. Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioanu Gött si fiiu Henricu.